

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 700
din 27.08.2008**

Dosar nr.: 368/2007

Petiția nr: 6860 din data 02.07.2007

Petent: ec. S S

Obiect: discriminare prin aplicarea unui tratamentului injust în cercetarea disciplinară

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1 ec. S S ,

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, B-dul Aviatorilor nr.72, sector 1 București

II. Obiectul sesizării

2.1 Petentul se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, în legătură cu modul în care s-a desfășurat cercetarea disciplinară la locul de muncă.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Prin petiția nr. 6860 din data 02.07.2007, completată cu adresa nr. 11436 din 04.10.2007, petentul sesizează că în cadrul cercetării sale disciplinare a fost discriminat de către doamna C L - președinte al Comisiei de Disciplină a A.N.P.C.

3.2 Petentul invocă și precizează chestiunile procedurale încălcate de doamna C L considerate discriminatorii.

3.3 Potrivit prevederilor art.24 alin. 2 din H.G. nr. 1210/2003, „sesizarea trebuie să cuprindă: numele, prenumele, domiciliul și, după caz, locul de muncă și funcția deținută de persoana care a formulat sesizarea; numele, prenumele și, dacă este posibil, compartimentul în care își desfășoară activitatea funcționarul public a cărui faptă este sesizată; descrierea faptei care constituie obiectul sesizării; arătarea dovezilor pe care se sprijină sesizarea, data și semnătura”.

3.4 Conform art. 24 alin. 3 din H.G. nr. 1210/2003 „sesizarea eate însoțită... de înscrisurile care o susțin”. Concomitent cu o copie a sesizării nu a fost comunicat nici un înscris; de altfel, nu este explicit descris nici un probatoriu după cum nu este evidențiată nici o faptă care s-ar circumscrie noțiunii de abatere disciplinară, astfel cum este definită în Legea nr. 251/2006.

3.5 Articolul 24 alin. 4 din H.G. nr. 1210/2003, indică un element esențial care trebuie respectat ca și condiție de investire a Comisiei de Disciplină, termenul de sesizare. Solicit să luați act că documentul care sesizează Comisia este înregistrat la A.N.P.C. sub nr. 648/26.03.2007. Actul normativ, arată că „sesizarea se poate face în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data luării la cunoștința de către persoanele prevăzute la alin.1, dar nu mai târziu de două luni de la data săvârșirii faptei care constituie abatere disciplinară”.

3.6 În cuprinsul sesizării se invocă un raport de audit adus la cunoștința Președintelui A.N.P.C. în data de 21.02.2007, iar sesizarea Comisiei are loc în data de 26.03.2007, evident, peste termenul legal, imperativ și de decădere, prevăzut de lege. Referitor la termenul de două luni, firește că nu s-a respectat; iar sesizarea este viciată și din acest punct de vedere; inițiatorul necunoscând temeiul de drept care gestionează juridic demersul sau, a tratat cu lejeritate nu doar expunerea de motive ci și chestiunile de procedură obligatorii. Raportul de audit invocat în susținerea presupune activitatea profesională a petentului până la data de 31.12.2006, ca fiind ultima zi în care ar fi putut, teoretic, săvârși o abatere disciplinară iar data sesizării este firește, peste termenul legal prevăzut de lege.

3.7 Deși a arătat Președintelui L C viciile procedurii care determinau în mod legal și obiectiv clasarea sesizării astfel formulate, aceasta a respins toate apărările petentului expunând astfel Autoritatea publică unor prejudicii materiale iminente. Având în vedere că deja s-a investit instanța de judecată în sensul verificării legalității ordinului nr. 163 din data de 27.03.2007 ale A.N.P.C., cel puțin teoretic există premisele unei eventuale acțiuni în regres inițiate de Președintele A.N.P.C. împotriva funcționarului public din vina căruia autoritatea publică ar fi obligată să disponibilizeze sume de bani cu titlu de cheltuieli de judecată, despăgubiri etc.

3.8 Precizează că aceeași doamnă L C semnează nota nr. 1/658/27.03.2007 îndreptată Președintelui – Secretar de Stat care a determinat emiterea ordinului nr. 163/27.03.2007 al A.N.P.C. în perioada incapacității temporare de muncă a subsemnatului.

3.9 În același context, art.1 teza a-II-a din Protocolul nr. 12 Roma 4 noiembrie 2000 consemnează „nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1”.

3.10 Revenind la dispozițiile O.G. nr. 137 /2000 republicată, solicită să se ia act de prevederile art. 1 alin. 2 pct. „a”, temei de drept care garantează „dreptul la un tratament egal în fața instanțelor judecătorești și a oricărui alt organ jurisdicțional”; din examinarea înscrisurilor evocate , rezultă în mod evident că am fost tratat inegal în fața Comisiei de Disciplină a A.N.P.C.

3.11 Conform art.2 alin 4 „orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust.... un grup de persoane..... atrage răspunderea contravențională....”

IV. Citarea părților

4.1 Având în vedere prevederile art. 20, alin. 4, 5 și 6 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, au fost citați următorii:

- ec. S S , prezent;
- Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, absentă, a trimis punct de vedere.

4.2 Procedura de citare legal îndeplinită la data de 24.01.2008 și 10.07.2008, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

V. Susținerile părților

5.1.1 Petentul susține că a fost discriminat în cadrul cercetării disciplinare la care a fost supus, prin încălcarea dispozițiilor procedurale aplicabile în asemenea situații.

Punctul de vedere al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor

5.2.1 Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor prin adresa nr. 973/03.07.2008, înregistrată la CNCD cu nr.9418/09.07.2008 a comunicat că în ceea ce privește desfășurarea procedurii de cercetare disciplinară a petentului , acesta s-a făcut cu respectarea condițiilor de formă și de fond, întreaga documentație existentă la dosarul cercetării disciplinare dovedește acest fapt.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că în petiția dedusă soluționării se invocă modul în care a fost cercetat disciplinar petentul la locul de muncă.

6.2. **În drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații**

analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.2.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.2.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.5 În speță, Colegiul Director este de opinie că nu se pot reține fapte de discriminare, datorită neîndeplinirii cumulative a elementelor constitutive prevăzute de lege. Colegiul Director nu poate reține un criteriu care să fi stat la baza presupusului tratament discriminatoriu, precum și constatarea unei situații comparabile.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (4) și alin. (7) și art. 26 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **în unanimitate de voturi pentru** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare potrivit dispozițiilor O.G. 137/2000, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință :

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

IONIȚĂ Gheorghe – Membru

NITĂ Dragoș Tiberiu – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

TRUINEA Roxana Paula – Membru

Data redactării: 17.12.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal de 15 de zile de la comunicare constituie de drept titlu executoriu.

